

- 2) Ja no atbildes uz pirmo jautājumu izriet, ka nodokļa aprēķina bāzē ir jāiekļauj tikai ražotāju veiktie maksājumi, taču ne piegādes saistības un finansiālā palīdzība: vai pirmajā jautājumā minētajos apstākļos Direktīvas 77/388/EEK 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts nepieļauj tādu uz Direktīvas 77/388/EEK 27. panta 1. punkta balstītu īpašu valsts pasākumu kā *Umsatzsteuergesetz* [Apgrozījuma nodokļa likuma] 10. panta 5. punkta 1. apakšpunkts, saskaņā ar kuru darījumu ar ražotājiem nodokļa aprēķina bāze ir iepirkuma cena, ko ražotāju organizācija ir samaksājusi piegādātājiem par kapitālieguldījumu precēm, jo ražotāji ir cieši saistītas personas?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša: vai minētais ir spēkā arī tad, ja ražotājiem ir tiesības uz pilnīgu priekšnodokļa atskaitīšanu, jo uz kapitālieguldījumu precēm attiecas atskaitījumu koriģēšana (Direktīvas 77/388/EEK 20. pants)?

⁽¹⁾ OV 1996, L 297, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1977, L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. septembrī iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) – *C-eG/Finanzamt Z*

(Lieta C-574/18)

(2018/C 427/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *C-eG*

Atbildētāja: *Finanzamt Z*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādos apstākļos kā pamatlietā, kad ražotāju organizācija Padomes Regulas (EK) Nr. 2200/96 (1996. gada 28. oktobris) par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 2200/96”) ⁽¹⁾ 11. panta 1. punkta un 15. panta izpratnē piegādā saviem biedriem ražotājiem preces un saņem par to no ražotājiem maksājumu, kas nesedz iepirkuma cenu:
- a) ir jāuzskata, ka tā ir maiņa ar vērtības piemaksu, jo ražotāji ar darījumu ir uzņēmušies līgumisku pienākumu attiecībā pret ražotāju organizāciju piegādāt ražotāju organizācijai saistību perioda laikā augļus un dārzeņus, tāpēc darījuma nodokļa aprēķina bāze ir ražotāju organizācijas piegādātājiem samaksātā iepirkuma cena par kapitālieguldījumu precēm?
- b) summa, ko darbības fonds par darījumu faktiski maksā ražotāju organizācijai, pilnā apmērā ir “subsīdija, kas tieši saistīta ar šādu piegāžu cenām” Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (turpmāk tekstā – “Direktīva 77/388/EEK”) ⁽²⁾, 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, tāpēc nodokļa aprēķina bāze ietver arī finansiālu palīdzību Regulas Nr. 2200/96 15. panta izpratnē, kuru kompetentās iestādes darbības fondam ir piešķirušas, pamatojoties uz darbības programmu?
- 2) Ja no atbildes uz pirmo jautājumu izriet, ka nodokļa aprēķina bāzē ir jāiekļauj tikai ražotāju veiktie maksājumi, taču ne piegādes saistības un finansiālā palīdzība: vai pirmajā jautājumā minētajos apstākļos Direktīvas 77/388/EEK 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts nepieļauj tādu uz Direktīvas 77/388/EEK 27. panta 1. punkta balstītu īpašu valsts pasākumu kā *Umsatzsteuergesetz* [Apgrozījuma nodokļa likuma] 10. panta 5. punkta 1. apakšpunkts, saskaņā ar kuru darījumu ar ražotājiem nodokļa aprēķina bāze ir iepirkuma cena, ko ražotāju organizācija ir samaksājusi piegādātājiem par kapitālieguldījumu precēm, jo ražotāji ir cieši saistītas personas?

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša: vai minētais ir spēkā arī tad, ja ražotājiem ir tiesības uz pilnīgu priekšnodokļa atskaitīšanu, jo uz kapitālieguldījumu precēm attiecas atskaitījumu koriģēšana (Direktīvas 77/388/EEK 20. pants)?

⁽¹⁾ OV 1996, L 297, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1977, L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 14. septembrī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – Energiavirasto

(Lieta C-578/18)

(2018/C 427/24)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Energiavirasto

Atbildētāji: A, Caruna Oy

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK ⁽¹⁾ atcelšanu 37. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka personu, kas ir tīkla uzņēmuma patērētājs lietotājs un pēc kuras lūguma regulatīvajā iestādē ir tikusi ierosināta lieta pret tīkla uzņēmumu, ir jāuzskata par “skarto pusi” minētā panta 17. punkta izpratnē, kuru skar regulatīvās iestādes lēmums un kurai līdz ar to ir tiesības celt prasību valsts tiesā par valsts regulatīvās iestādes lēmumu, kas ir pieņemts attiecībā uz tīkla uzņēmumu?
- 2) Vai patērētājam lietotājam, ja pirmajā jautājumā apzīmētā persona nav jāuzskata par “skarto pusi” Elektroenerģijas tirgus direktīvas 2009/72/EK 37. panta izpratnē, atrodoties sūdzības iesniedzēja pamatlietā statusā, ir, pamatojoties uz kādu citu juridisko pamatu, no Savienības tiesībām izrietošas tiesības piedalīties viņa iesniegta lūguma par pasākumu veikšanu izskatīšanā regulatīvajā iestādē vai tiesības ierosināt izskatīt lietu valsts tiesā, vai arī uz šo jautājumu ir jāatbild saskaņā ar valsts tiesībām?

⁽¹⁾ OV 2009, L 211, 55. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. septembrī iesniedza cour d'appel de Liège (Beļģija) – Ministère public, Ministre des Finances du Royaume de Belgique/QC, Comida paralela 12

(Lieta C-579/18)

(2018/C 427/25)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājas: Ministère public, Ministre des Finances du Royaume de Belgique

Atbildētāji: QC, Comida paralela 12